

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/280/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112208637
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7112208637.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu : H. O., Q..A., so sídlom v K., C. Č.. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného M.. M. Z., advokátom so sídlom v K., M. Č.. X, proti žalovanej Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v C., E. A. Č.. XX/B, o zaplatenie 46,14 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 13. novembra 2013 č.k. 35C 309/2012-71 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia mu vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením:

- 1) konanie zastavil,
- 2) vyslovil, že žalobca na náhradu trov konania nemá právo a
- 3) vrátil žalobcovi súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 9,87 eura prostredníctvom V. Ú. K., do 15 dní od doručenia právoplatného uznesenia.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 12.3.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 46,14 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z istiny od 8.6.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania, následne trval len na zaplatení príslušenstva v sume 11,62 eura a trov jeho právneho zastúpenia v sume 87,44 eura, a to za tri úkony právnej služby po 16,60 eura, režijného paušálu 2x 7,63 eura a 1x 7,81 eura, zvýšených o 20% daň z pridanej hodnoty a potom, ako uznesením zo dňa 16. augusta 2013 č.k. 35C 309/2012-62 konanie v časti o zaplatenie istiny 46,14 eura zastavil a žalovaná písomným podaním zo dňa 19.9.2013 oznámila, že žalobcovi zaplatila ním požadovanú sumu 11,62 eura titulom príslušenstva a sumu 87,44 eura titulom trov konania, pred začatím pojednávania vo veci samej písomným podaním zo dňa 23.10.2013 vzal žalobu späť v celom rozsahu tvrdiac, že mu žalovaná uhradila sumu 99,06 eura, ktorú započítal na príslušenstvo (11,62 eura), na krátený súdny poplatok (6,63 eura) a na trovy svojho právneho zastúpenia (80,81 eura). Zároveň žiadal zaviazat žalovanú na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 35,92 eura, vyčíslených za 4 úkony právnej služby spolu v sume 116,73 eura, po odrátaní žalovanou zaplatenej sumy 80,80 eura.

Výrok o zastavení konania odôvodnil použitím ust. § 96 ods. 1 a ods. 3, veta prvá O.s.p. a účinným dispozičným úkonom žalobcu, ktorým vzal žalobu späť pred prvým pojednávaním vo veci samej.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 151 ods. 1 a § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., s prihliadnutím na skutočnosť, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovanej, ktorá po podaní žaloby uhradila nielen žalovanú istinu a príslušenstvo, ale i trovy konania žalobcu. Konštatoval, že v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. by žalobca mal nárok na náhradu trov konania v sume 64,52 eura, pozostávajúce z kráteného súdneho poplatku vo výške 6,63 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 57,89 eura za dva úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia a návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 12.3.2012, avšak nárok na odmenu za úkon právnej služby čiastočné späťvzatie zo dňa 8.9.2013 a späťvzatie žaloby zo dňa 23.10.2013 nemá, pretože späťvzatie žaloby je procesným úkonom žalobcu učeným v jeho záujme. Uzavrel, že takýto úkon právnej služby nemožno považovať za podanie vo veci samej v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pretože aj keď súvisí s vecou samou a žalobca ním realizuje svoje dispozičné oprávnenie v súdnom konaní, pokiaľ by k tomuto úkonu nedošlo, žaloba by musela byť zamietnutá pre zánik žalovaného záväzku splnením.

O vrátení súdneho poplatku rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3 veta prvá, § 11 ods. 4 a ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení neskorších predpisov. Uzavrel, že sa konanie zastavilo pred prvým pojednávaním a podľa bydliska žalobcu je príslušným na vrátenie kráteného súdneho poplatku, žalobcom zaplateného dňa 26.6.2012 vo výške 16,50 eura, V. Ú. K..

Proti tomuto uzneseniu, jeho výroku o trovách konania, podal včas odvolanie žalobca. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti zmeniť a priznať mu náhradu trov konania titulom trov jeho právneho zastúpenia vo výške 35,92 eura.

Namietol, že pri rozhodovaní o trovách konania súd prvého stupňa nesprávne aplikoval vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to jej ust. § 10 ods. 1, § 14, § 16 os. 3 a § 18 ods. 3, v zmysle ktorých uplatnil v posudzovanej veci náhradu trov právneho zastúpenia, vyčíslených za úkon právnej služby prevzatie a príprava právneho zastúpenia dňa 18.1.2012 vo výške 16,60 eura + režijný paušál 7,63 eura, za návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 12.3.2012 vo výške 16,60 eura + režijný paušál 7,63 eura, čiastočné späťvzatie zo dňa 8.9.2013 vo výške 16,60 eura + režijný paušál 7,81 eura a späťvzatie zo dňa 23.10.2013 vo výške 16,60 eura + režijný paušál 7,81 eura, ako i náhradu za daň z pridanej hodnoty 20%, spolu v sume 116,73 eura, a po odpočítaní úhrady zo strany žalovanej vo výške 80,81 eura, žiadal priznať sumu 35,92 eura. Poukazom na ust. § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že na základe vyjadrenia žalovanej bolo potrebné ustáliť dátum splnenia dlhu. Tvrdil, že čiastočné späťvzatie a späťvzatie v celom rozsahu sú písomnými podaniami týkajúcimi sa veci samej, uskutočnenými z dôvodu zmeny skutkového stavu, keďže v priebehu súdneho konania žalovaná uhradila istinu a následne uhradila aj úroky z omeškania, súdny poplatok a čiastočne aj trovy právneho zastúpenia a preto aj za tieto úkony právnej služby mu patrí náhrada.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

Odvolací súd na základe podaného odvolania vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie a ani pre zmenu uznesenia v jeho napadnutej časti, ale je ho potrebné vo zvyšujúcej časti zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.). Súd prvého stupňa totiž zaťažil konanie a následne rozhodnutie takou vadou konania, na ktorú odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, keďže mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

O vadu konania, ktorá je významná z hľadiska § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Všeobecne platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada zavinenia sa uplatní v prípade, keď je konanie zastavené. Zmyslom využitia tejto zásady je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť. Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. totiž stanovuje, že ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. V prípade, že dôvodom zastavenia konania je späťvzatie žaloby, žalobca zastavenie konania nezaviniť, ak vzal späť žalobu, ktorá bola podaná dôvodne, pre správanie žalovaného. K splneniu druhej podmienky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. (t.j. späťvzatie žaloby pre správanie žalovaného) spravidla dôjde vtedy, ak žalovaný po podaní žaloby poskytol žalobcovi plnenie, ktoré po ňom žalobca vo svojom žalobnom petite požadoval. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného práva, ale z práva procesného, na to, či šlo o dôvodne podanú žalobu (zavinenie v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p.) je nutné usudzovať z procesného hľadiska, teda z hľadiska vzťahu výsledku správania sa žalovaného k požiadavkám žalobcu.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania síce správne aplikoval ust. § 146 ods. 2 O.s.p. v situácii, ak konanie bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, ktorý tento svoj procesný úkon odôvodnil tým, že žalovaná po podaní žaloby uhradila istinu a následne aj úroky z omeškania, súdny poplatok a čiastočne aj trovy právneho zastúpenia, avšak opomenul právne posúdiť uplatnený nárok žalobcu na náhradu trov jeho právneho zastúpenia.

Z obsahu spisu pritom vyplýva, že predmetom konania bol žalobou, doručenou súdu prvého stupňa dňa 29.3.2012, uplatnený peňažný nárok žalobcu voči žalovanej z titulu dlžného poistného za obdobie od 8.6.2009 do 7.6.2010 z poistnej zmluvy č. 7030002957 zo dňa 6.6.2007, zaniknutej dňa 7.6.2010 z dôvodu výpovede zo strany žalovanej, preto sa sadzba odmeny advokáta žalobcu za jeho zastupovanie odvíja od § 10 ods. 1 a § 13a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení vyhl. č. 184/2013 Z.z., eventuálne s prihliadnutím na dobu započatia úkonu právnej služby (porovnaj prechodné ustanovenie § 20c citovanej vyhlášky) tiež § 14 ods. 1 a 8 citovanej vyhlášky, v znení účinnom do 30. júna 2013 (t.j. v znení vyhlášky č. 232/2010 Z.z.).

Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v časti výpočtu výšky trov právneho zastúpenia pozostávajúcich z odmeny advokáta a náhrady jeho hotových výdavkov a náhrady za daň z pridanej hodnoty však pre absenciu právneho posúdenia žalobcom uplatneného nároku na náhradu trov jeho právneho zastúpenia, v spojení s tvrdením o jeho zániku (sčasti) splnením žalovanou, nezodpovedá požiadavkám stanoveným ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p..

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

V zmysle citovaného ustanovenia má tak odôvodnenie obsahovať (o.i.) stručný a jasný výklad o tom, ktoré skutočnosti mal súd preukázané a ktoré nie. Svoj výklad musí súd prispôbiť konkrétnym okolnostiam každej veci a v odôvodnení ho uviesť tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmatel'né. V rámci právneho posúdenia veci súd vyloží, ktoré ustanovenia zákona alebo iného právneho predpisu aplikoval, ako ich interpretoval, a ako preto rozhodol. Účastník konania má totiž právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (IV. ÚS 115/03).

Všeobecné konštatovanie o nároku žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 57,89 eura „v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z.“, keďže právny úkon prípravy a prevzatia zastúpenia bol vykonaný v roku 2011 a čiastočné späťvzatie a späťvzatie žaloby nemožno považovať za podanie vo veci samej v zmysle úkonu právnej služby uvedeného v ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. je pre rozhodnutie o náhrade trov konania (ich nepriznaní žalobcovi) nedostacujúce. Z obsahu spisu navyše vyplýva, že žalobca v podaní zo dňa 9.8.2013 (č.l. 56) uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 87,44 eura, vyčíslené za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu a písomné podanie - späťvzatie zo dňa 9.8.2013), podaním zo dňa 19.9.2013 žalovaná prvostupňovému súdu oznámila, že žalobcovi uhradila ním požadované príslušenstvo uplatnenej peňažnej pohľadávky a trovy právneho zastúpenia v sume 87,44 eura (č.l. 66).

Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny (I. ÚS 117/07). Dostatočnosť a relevantnosť dôvodov sa pritom musí týkať tak skutkovej ako i právnej stránky rozhodnutia. Nárok, eventuálne čiastkové nároky uplatňované v konaní, je povinný právne posúdiť, teda vykonať hmotnoprávnu kvalifikáciu nároku. Takáto právna kvalifikácia nároku je významná predovšetkým pre potrebu posúdenia, či nárok navrhovateľa je v súlade s konkrétnym hmotnoprávnym ustanovením, pod ktoré možno skutkové tvrdenia žalobcu podriaďiť.

Uznesenie s takto nedostatočným odôvodnením znemožňuje odvolaciemu súdu posúdiť, či je so zreteľom na žalobcom uplatnené odvolacie dôvody správny a podrobiť ho odvolaciemu prieskumu z hľadiska obsahu jeho odvolacích námietok, pri súčasnom rešpektovaní zásady dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods. 1, § 10 ods. 1 O.s.p.). Rovnako znemožňuje i žalobcovi a žalovanému právne relevantným spôsobom reagovať na právne závery súdu prvého stupňa, preto takýmto postupom bola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom, čo je podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. vždy dôvod na zrušenie napadnutého výroku uznesenia súdu prvého stupňa odvolacím súdom.

Predovšetkým a práve vzhľadom na túto vadu konania odvolaciemu súdu neostávalo iné, ako uznesenie v jeho napadnutej časti zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (odsek 2 tohto zákonného ustanovenia).

Žalobca podal odvolanie len čo do výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k žalovanej, právoplatnosť ostatných výrokov uznesenia súdu prvého stupňa tak jeho odvolaním nebola dotknutá a nebola predmetom odvolacieho prieskumu (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Úlohou súdu prvého stupňa po vrátení veci bude opätovne rozhodnúť po všetkých stránkach preskúmateľným rozhodnutím (§ 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.) o trovách tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.) a pri rozhodovaní sa vysporiadať so všetkými právne významnými okolnosťami, na ktoré poukazuje odvolací súd v tomto zrušujúcom uznesení, ako i pre rozhodnutie relevantnou argumentáciou účastníkov konania v priebehu konania (i odvolacieho).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o sudcoch v znení účinnom od 1.mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.